

Hallássérült Hívek Hírlapja

XXVIII. évf. 3. szám

2015. március

LITURGIKUS „B” év

(Kis misekönyvből a szentmise rendje: 11-23. oldal, könyörgések és olvasmányok szövege/továbbiakban: szöveg oldal.)

Március

1. Nagyböjt 2. vasárnapja

(szöveg 106-110. old., pref.: 109. old.)

8. Nagyböjt 3. vasárnapja

(szöveg 111-114. old., pref.: 30. old.)

15. Nagyböjt 4. vasárnapja

(szöveg 115-118. old., pref.: 30. old.)

19. JÓZSEF, SZŰZ MÁRIA JEGYESE

(szöveg 354-357. old., pref.: 357. old.)

22. Nagyböjt 5. vasárnapja

(szöveg 119-122. old., pref.: 30. old.)

25. GYÜMÖLCSOLTÓ

BOLDOGASSZONY

(szöveg 358-362. old., pref.: 361. old.)

29. Virágvasárnap

(szöveg 123-135. old., pref.: 134. old.)

Április

5. Húsvétvasárnap

(szöveg 139-144. old., pref.: 31. old.)

12. Isteni Irgalmasság vasárnapja

(szöveg 149-152. old., pref.: 31. old.)

19. Húsvét 3. vasárnapja

(szöveg 153-155. old., pref.: 31. old.)

26. Húsvét 4. vasárnapja

(szöveg 153-155. old., pref.: 31. old.)

HALLÁSSÉRÜLTEK SZENTMISÉI

Budapest:

✠ Piarista Gimnázium

Kápolnája, V. kerület,

Budapest, Piarista utca 1.

- március 1., 8., 15. és 22. vasárnap délután 3 órakor
- április 5. (?), 12., 19. és 26.

Vidéken:

Hely	Mikor?	Hány órákor?
Miskolc	márc. 8., ápr. 12.	15.00
Pécs	márc. 1., ápr. 6.	14.30
Szombathely		15.00
Vác	márc. 12., ápr. 9.	16.30
Veszprém	márc. 15., ápr. 19.	15.00

KÖSZÖNET

Rafás Lajos üzenetet küldött nektek, kedves hallássérült hívek, hogy a 75-ik születésnapjára megkapta az üdvözlőlapot és nagyon örült neki. Jó egészséget kívánt nektek!

ÜNNEP

Szent József, Szűz Mária jegyese

Szent József befogadta és őrizte Szűz Máriát. Így lett ma is az Egyház oltalmazója, amelynek küldetése, hogy befogadja és őrizze a megváltás titkát. Ezt a nagyszerű ajándékot szent Józseffel együtt nem csak önmagunkba zárva őrizzük, hanem megosztjuk szűkebb és tágabb környezetünkkel. Dávid király nemzetségéből származott. Mivel a "vezéri pálca" már elvétetett Juda törzsétől és Dávid házából,

Szent József a szegény kézműves emberek közé tartozott: ács volt. A Szentírás a legnagyobb elismerést írja róla: Igaz ember volt. Az Újszövetség hajnalán ő a hallgató szent, akinek szavát nem jegyezte le a Kinyilatkoztatás, de példaképül áll minden keresztény előtt, mert ő az, aki állandóan figyelemmel és készséges lélekkel fogadta az égi indításokat. Ez a lelkülete tette alkalmassá arra, hogy a Szent Szűz jegyese, a Megtestesült Ige nevelőapja, a Szent Család őre legyen. Azt az egyedülálló kiváltságot kapta, hogy földi pályafutása befejezésénél a Boldogságos Szent Szűz és Jézus Krisztus volt jelen.

EVANGÉLIUM

Szent Márk könyvéből

(Mk 9,2-10)

Egyik nap Jézus hívta Pétert, Jakabot és Jánost, és együtt felmentek egy magas hegyre. A hegyen Jézus megváltozott, a ruhája ragyogó fehér lett. Azután megjelent Illés próféta és Mózes. Jézus beszélgetett Illéssel és Mózeszel.

Péter azt mondta Jézusnak: „Mester, nekünk jó itt. Csináljunk három sátrat. Egy sátrat Neked Jézus, a másikat Mózesnek, a harmadikat Illésnek.” Péter nagyon megijedt, mert látta Mózeszt és Illést és a ragyogó Jézust. Az apostolok is féltek. Péter a félelemtől beszélt a három sátorról.

Akkor felhő szállt le és eltakart mindent a felhő. A felhőből hallották az Atya Isten hangját: „Jézus

az én szeretett Fiam. Jézus tanítását hallgassátok!” Azután már csak Jézus állt ott, eltűnt Mózes és Illés.

Jézus elindult lefelé a hegyről. Péter, Jakab és János mentek Jézus után. Útközben Jézus megparancsolta az apostoloknak, hogy most senkinek se mondják el, amit láttak. Amikor Jézus már feltámadt a halálból, akkor szabad elmondani azt, ami a hegyen történt. Az apostolok engedelmessé váltak Jézusnak és nem szóltak senkinek. De egymással beszélgettek az apostolok arról, hogy mit jelent az: feltámad a halálból.

Mózes és Illés, az Ószövetség két kiemelkedő alakja, akik Jézus közelgő szenvedéséről beszélgettek. Mindezzel arra figyelmeztette apostolait és minket is, hogy a boldogító istenlátásra a keresztút vezet a követőit. Itt a földön nem láthatjuk testi szerelmünkkel az Istent, de abban a tudatban kell élnünk, hogy az Isten lát minket és látni akarja életünk megszentelését, kegyelembe öltözködését. Ez a záloga minden boldogító istenlátásnak.

Erről jut eszembe egy tanulságos, igaz történet:

Az egyik plébánia kertjében két öreg cseresznyefa minden évben bő termést hoz. Jut ebből a ministránsoknak, a templomba járó gyerekeknek is. A plébános atya azonban kihirdette: senki se másszon fel a fára engedélye nélkül! A jól nevelt gyermek nem nyúl a máséhoz az illető tudta nélkül. Ez lopás lenne! Sajnos, azonban akadt néhány rendetlen fiú, akik semmibe vették a plébános intelmét. Kilesték, mikor nem volt senki sem a plébánián, bemásztak a kerítésen és fel a fára. Pompás lakomát csaptak az édes cseresznyéből. Persze mindezt megtudta a plébános atya és legközelebb táblát akasztott a fákra ezzel a felirattal: Isten szeme mindent lát, ne bánts a cseresznyefát! Meg kell mondanom, hogy a figyelmeztetés nem sokat használt a neveletlen fiúknak. Legközelebb újra csak megszedték az öreg fát és ezt írták a plébános táblájára: Igaz, Isten mindent lát, de nem árulkodik.

Hát ebben igazuk volt a fiúknak és tréfájuknak a plébános atya is jóízűt nevetett. Ám az már nem tréfa, hogy Isten figyelemmel kíséri életünket, viselkedésünket. Minket is meghív földi életünkben nem egy magas hegyre, hanem az Egyház közösségébe. Itt van a mi helyünk, itt akar látni minket az Isten. Mindennap az imádság hegyén. Minden vasárnap a szentmisén. Mindig megtisztulva a bűntől, felöltözve a kegyelembe. És ami a legfontosabb: gyakoroljuk a felebaráti szeretetet, mert ezáltal leszünk méltók az Örök Szeretet arcába nézni. Olyan és minket boldogító látomás lesz ez, amelynek sohasem lesz vége. Azt a sátrat azonban, amelyet felverhetünk majd az örök élet hegyén, itt a földön kell megszerezni példás keresztény életünkkel.

(György Attila)

A MI ESEMÉNYEINK

Farsangoltunk...

A Hamvazószerda előtti szombaton, február 14-én délutánra a farsangot terveztük. Aki megtehetette, az jelmezt viselt: hippilány, utcalány, domino, Piroska, falusi énekes, dáma, Sándor Laci, kutya, tükörtojás. Díjnyertes

jelmezviselők voltak Piroska, kutya és domino.

Jelmeztárlás után folytatódott: kérdés-felelet és ügyességi

verseny. Három csoportnak lehetett versenyezni egymással.

Bőséges agapé terült az asztalokon: szendvicsek, sütemények és italok. Jó sokáig fecsegtünk, beszélgettünk. Ebből látszott, hogy nagyon jól éreztük magunkat.

Színházban jártunk...

A Hamvazószerda másnapján este az Apácák című színdarabot néztük meg a FMH-ban, amit a jeltolmács segítségével simán értettünk, és nagyon tetszett. Humoros, vidám, zenés és táncos volt az előadás.

Különlegesség volt benne, hogy egy közös imával nyitottuk az előadást, és a kérdéseket tették fel a nézőtérnek.

Arról szólt a színdarab: 52 apáca gombamérgezést kapott, azokon kívül öt apáca nem volt jelen a vacsorán. Negyvennyolc halott apácát sikerült eltemetni a képeslapok eladásából, már csak négy halott apácát nem tudtak eltemetni és a fagyasztóládákba kénytelenek voltak betenni. Öt apáca között az afrikai lepratelepről hazatért Paula nővér Alzheimer-kórban szenvedett, de volt neki egymillió dollárja, sajnos nem emlékezett rá. Pénzadománygyűjtést szerveztek a táncokkal, éneklésekkel, imákkal, de nem úgy alakult a show, ahogy a Tisztelendőanya szerette volna. Az előadás végén Paula nővér emlékezeteit visszanyerte és újra emlékezett a millióra. Így el tudták temetni a halott apácákat. Boldogan végződött a színjáték.

HÍREK AZ EGYHÁZI VILÁGBÓL

Angela Merkel a Ferenc pápánál tett látogatásról

Ferenc pápával folytatott beszélgetés témáiban gazdag volt – értékelte Angela Merkel a sajtónak a zárt ajtó mögött folyó magánaudienciát. A Vatikáni Rádió német szerkesztősége számolt be a kancellár nyilatkozatáról.

Angela Merkel a megbeszélésen bemutatta Ferenc pápának a G7-csúcstalálkozó

elképzeléseit, terveit. Örömeinek adott hangot, hogy a csúcstalálkozóra tervezett munkaterv hangsúlyai megegyeznek Ferenc pápa és katolikus egyház által középpontba állított kérdésekkel. Ezek közé tartozik a szegénység elleni küzdelem problematikája, és a német elnökség által kiemelt egészségügy.

Angela Merkel beszámolt Ferenc pápának arról a nemzetközi összefogásról, melynek segítségével a következő években 300 millió gyermeket oltanak be elsősorban Afrikában különböző betegségek ellen.

A G7 hangsúlyos témái között van a nők helyzete is. Ebben a kérdésben a német elnökség a nők önrendelkezésének, önállóságának támogatását és a szakmai képzettség elősegítését tűzte ki célul. A fejlődő országokban különösen fontos a nők helyzetére és a család jövőjére figyelmet fordítani.

A megbeszélésen szóba kerültek a klímaváltozással kapcsolatos kérdések is.

Angela Merkel rámutatott, a G7-es német elnökség erősítést jelenthet a klímakonferencián a francia vendéglátók számára.

„Nagy öröm volt számomra, hogy beszámolhattam célkitűzéseinkről Ferenc pápának. Gazdagító beszélgetésen vehettem részt, és megerősítést kaptam abban, hogy a német elnökséget határozottan és elkötelezetten, konkrét eredményekre és azok megvalósítására törekedve gyakoroljam” – nyilatkozta Angela Merkel.

Ferenc pápa megtérésre szólította fel a szervezett bűnözés képviselőit

Ferenc pápa június 21-én látogatott a dél-olaszországi Cassano all'Jonio kalábriai településre. A dél-olasz egyházmegye most adta vissza a látogatást Nunzio Galantino püspök vezetésével - tudósít a Vatikáni Rádió.

A kalábriai zarándokok Nunzio Galantino püspök vezetésével érkeztek Rómába, akit egy éve Ferenc pápa az olasz püspöki konferencia főtitkárává nevezett ki. Emiatt az egyházmegyében nagy szeretetnek és tiszteletnek örvendő főpásztor megosztott időben látja el két megbízatását. Ferenc pápa szívből jövő köszönetét fejezte ki a cassanói

híveknek, hogy a püspöki konferencia rendelkezésére bocsátották püspöküket. Majd humorosan megjegyezte: „Szegény ember, jönmegy állandóan Róma és Kalábria között... Azt hiszem, eljött a pillanat, hogy új főpásztort adjak nektek...” Mire a hívek kórusban kiáltották erőteljesen: „Nem!” A pápa tovább humorizált: „talán nagy szobrot állítanátok neki, hogy emlékezzetek rá...”

Ferenc pápa kalábriai látogatásakor egyik beszédében kiközösítette a maffiózókat. Mostani beszédében pedig nyilvános megtérésre kérte őket, emlékeztetve, hogy nem mondhatjuk magunkat kereszténynek, ha megsértjük más személyek méltóságát. Akik a keresztény közösséghez tartoznak, nem tervelhetnek ki, és hajthatnak végre erőszak cselekményeket mások és a környezet ellen.

Ezután a Szentatya üdvözölte a lungrói eparchát. A kalábriai egyház ugyanis különböző hagyományokat és rítusokat is magába foglal, amelyek gazdagítják Krisztus egyházát. Köszönetet mondott az Emmanuel Közösség képviselőinek is, akik befogadó központokat, családosthonokat működtetnek a területen, a drogfüggő fiatalokkal foglalkoznak intézményeikben.

A maffiózók nyilvánosan térjenek meg

A pápa felidézte beszédében múlt nyári kalábriai látogatását. Kérte a híveket: imádkozzanak az Úrhoz, hogy küldjön papi hivatásokat. Majd utalt a júniusi dél-olasz útjának egy gondolatára: aki szereti, meghallgatja Jézust és befogadja szavát, nem adhatja át magát a gonosz műveinek. Vagy Jézust vagy a gonoszt választja! Nem mondhatjuk magunkat kereszténynek, ha megsértjük más személyek méltóságát. Akik a keresztény közösséghez tartoznak, nem tervelhetnek ki és hajthatnak végre erőszak cselekményeket mások és a környezet ellen. A vallásosság külső jelei, amelyek nem járnak együtt igazi és nyilvános megtéréssel, nem elegendők ahhoz, hogy szeretetközösségben legyünk Krisztussal és egyházával – ismételte meg többször is Ferenc pápa. Megújította felhívását azok felé, akik a gonosz útját választották és maffia szervezetekhez csatlakoztak, hogy térjenek meg, nyissák meg szívüket az Úrnak! Az Úr, az egyház várja őket, ha – miként nyilvánosan választották a gonosz

szolgálatát – világos és nyilvános lesz akaratuk arra is, hogy a jót szolgálják.

Ma nagy szükség van a reményre

Bátor elkötelezettségre van szükség mindenki részéről, kezdve az intézményektől, hogy a csodás kalábriai örökséget megőrizzék és átadják a következő nemzedékeknek. A fiataloknak ma nagy szüksége van a reményre, akiknek a remény konkrét jeleit kell felkínálni. Arra buzdította a kalábriai közösséget, hogy váljon a szolidaritás főszereplőjévé és ne torpanjon meg olyanokkal szemben, akik az önzés, az erőszak és az igazságtalanság magvait vetik el. Álljanak szemben a halál kultúrájával és legyenek az élet evangéliumának a tanúságtevői!

A Nutella „atyja” a szaléziak barátja volt

A február 14-én elhunyt Michele Ferrero, a Nutella megálmodója, a Ferrero édesipari cég tulajdonosa jó barátságot ápolt a szaléziakkal, akik a mélyen hívő olasz vállalkozó temetésén is képviseltették magukat – tájékoztat a Szaléziak.hu.

„Michele Ferrero az emberség és az erények bajnoka volt, a mi földink. (...) Hálások vagyunk, és sokkal tartozunk neki, reméljük, hogy utódai ugyanolyan gondossággal és stílusban fogják folytatni munkáját” – ezekkel a szavakkal búcsúzott tőle február 18-i temetésén Giacomo Lanzetti, Alba püspöke. Michele Ferrero temetésén részt vett Francesco Cereda szalézi atya, a rendfőnök vikáriusa is.

A Nutella „atyja” február 14-én hunyt el, 89 évesen. 2014-ben ő volt a leggazdagabb ember Olaszországban és a harmincadik leggazdagabb ember az egész világon. Michele Ferrero egy multinacionális vállalatot hagyott a fiára, amelynek 34 ezer alkalmazottja van 53 országban, és a világ minden országa számára gyártanak édességet. A Ferrero cég kis cukrászatként indult még az 1940-es években Észak-Olaszországban, a tulajdonos úgy tekintett a gazdagságra, mint a gyümölcsözővé vált talentumokra.

„Dolgozz, teremts, adakozz!” – ez volt a mottója a Ferrero Alapítványnak, amelyet 1983-ban

hozott létre azzal a kettős céllal, hogy gondoskodjon a vállalat egykori alkalmazottairól és támogassa a kulturális és művészeti kezdeményezéseket. 2005 óta az Imprese sociali Ferrero élen járt a munkahelyteremtésben a világ hátrányos helyzetű térségeiben, és elősegítette azon projektek és társadalmi kezdeményezések megvalósítását, amelyek kedvezményezettjei elsősorban a gyerekek voltak.

Michele Ferrero mélyen hívő ember volt, aki odaadással fordult Szűz Mária felé. Cége kultúrájában is visszaköszönt hite: ismert tény volt, hogy minden évben elzarándokolt Lourdes-ba felső vezetőivel, ezenkívül minden gyárában elhelyezték a Szűzanya szobrát. „Nélküle mi nagyon keveset tehattünk volna” – szokta mondani, s ez szinte parafrázisa Don Bosco szellemi örökségének, aki azt mondta Máriáról, a keresztények segítségéről, hogy „Ő tett mindent”.

Michele Ferrero gyakran került kapcsolatba a szaléziakkal, talán épp piemonti származása miatt. Soha nem mulasztotta el az alkalmat, hogy kifejezze csodálatát a Szalézi Társaság rászoruló gyermekek javára végzett munkája iránt. Amikor a világ különböző részein új helyet keresett gyárai számára, gyakran kereste a kapcsolatot a szaléziakkal, hogy tanácsot kérjen tőlük, és támogassa a helyi fiatalok javára végzett munkájukat.

Élete utolsó éveiben személyes barátság fűzte Pascual Chávezhez, Don Bosco kilencedik utódához. Don Chávez ezt mondta róla: „Ami mindig feltűnt nekem, az az egyszerűsége, gondolatainak és értékrendjének tisztasága, és az elkötelezettsége volt.”

Fiataloknak mutatkoztak be szerzetesek Nyíregyházán

Fiatalok és szerzetesek hagyományos találkozóját rendezték meg február 14-én Nyíregyházán, az eseménynek a 2014. november 30. és 2016. február 2. között zajló megszentelt élet éve kiemelt jelentőséget ad. A Debrecen-Nyíregyházi Egyházmegye tudósítása.

A találkozón Tóth László plébános, ifjúsági referens megnyitóját követően Komiszár Dénes helytörténész tartott előadást a városban 1950 előtt szolgálatot teljesített rendekről. A szerzetesrendek felosztásáig az alábbi női és férfiközösségek voltak jelen Nyíregyházán: az Isteni Megváltóról nevezett rend nővérei (1921–50), a Szent Keresztről nevezett irgalmas nővérek (1921–50), az angolkisasszonyok (1924–50) és a ferences rend tagjai (1938–50).

A Királyi Katolikus – Dessewffy – Főgimnázium („kirkat”), a Szent Imre Gimnázium jogelődje kollégiumában, az Érseki Szent Imre Fiúinternátus épületében, amely a Széchenyi utca 36. szám alatt volt, az Isteni Megváltó Leányai apácarend látta el a betegeket, és ők vezették a háztartást. Szabolcs-Szatmár-Bereg megyében Gáván óvodát és elemi, valamint varróiskolát, Mándokon szintén óvodát és elemi iskolát tartottak fenn.

1921-ben a betegápolás javítása érdekében Korompay-Klekner Károly kórházigazgató főorvos irgalmas nővéreket és diakonisszákat hívott az Erzsébet királynéről elnevezett közkórházba (ma Jósa András Megyei Kórház). A nővérek kápolnát is létesítettek, így kezdték meg működésüket Nyíregyházán. (A kápolna helyén, a Nagyvárad utca és a Bocskai utca sarkán ma a nővérszálló épülete áll.)

A jezsuita szellemiségű angolkisasszonyok Sancta Maria Intézet néven 1924-ben négyosztályos felső kereskedelmi (a diákszlengben „leánykereskedelmi”) iskolát, 1930-ban elemi népiskolát és leánylíceumot nyitottak. A líceum fokozatosan nyolcosztályossá bővült, közben a vallás- és közoktatásügyi minisztérium rendelkezése szerint 1935-ben leánygimnáziummá alakították. A felső kereskedelmi iskola 1940-ben kereskedelmi leány-középiskola lett. Olyan híres diákok kerültek ki innen, mint például

Tolnay Klári (Rózi) színésznő, aki élete legmeghatározóbb időszakát töltötte itt. Az iskolában gépírószakképzés folyt, és országos hírű röplabdacsapattal is büszkélkedhettek. Miután 1948-ban államosították az intézményt, a nővérek az internálás elől megmenekültek ugyan, de a habitust nem hordhatták, és sokuknak el kellett hagyniuk a rendet. Az iskolát beolvastották a Zrínyi Ilona Gimnáziumba, eredeti kápolnájuk (a Széchenyi utca és a Báthory utca sarkán) elpusztult.

Szmrecsányi Lajos egri érsek gyémántmiséje alkalmából 1933-ban a főegyházmegye területén élő ferencesek felajánlották, hogy önkéntes adakozásokból megteremtik alapjait a nyíregyházi kolostor és lelkigyakorlatos ház felépítésének. 1938-ra elkészült az épületek egyharmada. A fennmaradt tervrajzokon látszik, hogy milyen nagyszabású építkezés maradt félbe a II. világháború pusztítása miatt, majd a szerzetesrend felosztásával. A ma is látható Vasgyár utcai épületszárny mellé egy több száz férőhelyes neobarokk stílusú templomot terveztek, amely az egri minorita és a budai ciszterci templomok ötvözete lett volna. Az épületek méreteikkel, architektúrájukkal uralták volna a környező utcákat, egészen másként nézne ki a városrész, mint amilyen napjainkban.

Nyíregyháza mint a kelet-magyarországi ferences népmissziók központja fontos szerepet töltött be. Faddy Othmár (1909–2003) a '40-es években volt házfőnök és plébános, Szántó Konrád (1920–1999) 1947-től 1949-ig volt lelkipásztor. 1950-ben államosították az épületet, a barátoknak menniük kellett, többen kerültek börtönbe. Nagy jelentőségű egyházi tevékenységük hiánya mindmáig érezhető.

Az előadást követően Piatrik Pió OFM, a ferences rend hivatásgondozásának provinciai felelőse Assisi Szent Ferenc életpéldájából kiindulva a több mint nyolcszáz éves rendet mutatta be. Ezután a kamilliánus szerzetesközösség részéről ismertették Szent Kamill életét. Ezenkívül a rend férfi és női ága mindennapjaiba és munkásságába adtak betekintést, ösztönözve a jelenlévőket arra, hogy a szenvedő és beteg emberekben ők is meglássák Krisztust, és így segítsenek rajtuk.

Az előadások után a fiataloknak lehetőségük volt a nap folyamán megfogalmazódott kérdéseiket feltenni. Ezek többek között a

rendi viseletre, a szerzetesek hétköznapjaira és a személyes meghívásokra irányultak.

Az összejövetelt közös szentségimádás követte, amelyet a hivatásokért végeztek a kamillánus nővérek vezetésével.

Az MTA Természettudományi Kutatóközpontja és a PPKE együttműködése

Együttműködési megállapodást írt alá február 20-án az MTA Természettudományi Kutatóközpontja és a Pázmány Péter Katolikus Egyetem. A két intézmény a bioinformatika, az infobionika és bionikai technológiák fejlesztésének területén egyesíti oktatási, kutatási tapasztalatait és infrastruktúráját.

A bionikai és információtechnológiai oktatásban és kutatásban nemzetközi szinten is élenjáró Pázmány Péter Katolikus Egyetem (PPKE) és az MTA legnagyobb, multidiszciplináris természettudományi kutatásokat folytató kutatóközpontja egyesítik oktatási és kutatási tapasztalataikat és infrastruktúrájukat a bioinformatika, az infobionika és bionikai technológiák fejlesztésének területén.

A PPKE Információs Technológiai és Bionikai Kara regionális tudásközpontként kiemelt hangsúlyt helyez az emberi szervezettel kapcsolatos tudományok, elsősorban az ideg- és az immunrendszer működésének megismerésére, valamint a genetikai ismeretekre is abból a célból, hogy az információs technológia és a biotechnológia határán kibontakozó új iparág nyomán új technológiák, termékek és szolgáltatások jöjjenek létre.

Az MTA TTK Enzimológiai Intézetének kutatói évek óta részt vesznek az egyetem biofizika-, biokémia-, molekuláris biológia- és bioinformatika-oktatásában, valamint a posztgraduális képzésben. Közös kutatásokat folytatnak a bioinformatikai módszerek fejlesztése és alkalmazása területén, amelynek eredményeképpen szakdolgozatok, diplomamunkák, doktori disszertációk és közös tudományos közlemények születnek. A bionika területén az MTA TTK Kognitív Idegtudományi és Pszichológiai Intézetének kutatói az élő és élettelen rendszerek kapcsolódási pontjain

indított kutatási tematikákban dolgoznak együtt egyetemi mérnökinformatikus, molekuláris bionikai mérnök, orvosi biotechnológiai mérnök és PhD-hallgatókkal. Az együttműködés szakterületei elsősorban, de nem kizárólagosan a szenzoros rendszerek pszichofizikájának és pszichofiziológiájának multimodális módszerekkel történő vizsgálata, a bionikai interfészek fejlesztése és az orvosdiagnosztikai alkalmazások kutatása.

A megállapodásban a felek elköteleződtek a graduális és posztgraduális szintű oktatási és képzési együttműködés megerősítésében, az intézményekben rendelkezésre álló nagy értékű kutatási infrastruktúrák közös használatában és összehangolt fejlesztésében, a hazai és európai kutatási pályázatokon történő közös részvételben, és megteremtették a lehetőségét közös laboratóriumok alapításának. A PPKE és az MTA TTK, valamint jogelődjei az elmúlt évtizedekben számos sikeres együttműködésben vettek részt, az intézmények kutatói legújabban a Nemzeti Agykutatási Program keretei között az Országos Klinikai Idegtudományi Intézettel közösen végeznek kutatásokat.

Keserű György Miklós, az MTA TTK főigazgatója elmondta: „A most aláírt megállapodás része a Kutatóközpont és az egyetemek közötti együttműködés fejlesztésére irányuló stratégiai törekvéseknek, amely most az infobionika területén is lehetőséget teremt az MTA TTK és az egyetemi kutatóhelyek közti szinergiák kiaknázására.”

Szuromi Szabolcs, a PPKE rektora kiemelte: „Az elmúlt években kiemelkedő helyet kapott mind az egyetemi képzésben, mind a kutatásban a multidiszciplinaritás, amely rohamos fejlődést eredményezett különösen az orvostudomány, a gyógyszerkémia és a számítástechnika együttes eredményeinek felhasználásában és hasznosításában. Idehaza ennek a munkának az úttörője az elmúlt nyáron hirtelen elhunyt Roska Tamás akadémikus volt, aki a kontinensen egyedülálló programokat teremtett és kezdeményezéseket indított útjára mint a Pázmány Péter Katolikus Egyetem Információs Technológiai és Bionikai Karának első dékánja. Az MTA TTK-val most aláírt szerződés ezeknek a kezdeményezéseknek és folyamatoknak a legmagasabb szintű folytatását és az oktatásban és kutatásban

történő minőségi alkalmazását szolgálja. Azaz nemcsak a két szerződő fél, hanem a hazai tudományos munka számára is komoly hasznot jelent.”

Kiskunfélegyházi középiskolások római zarándoklata

A Kalocsai Iskolanővérek fenntartásában működő kiskunfélegyházi Constantinum húsz középiskolás diákja római jutalomzarándoklaton vehetett részt február 7. és 10. között – tájékoztat a szerzetesrend honlapja.

A diákok magatartásuk, közösségi munkájuk, tanulmányi eredményeik és dicséretes hitéleti tevékenységük által érdemelték ki az utazást. A programot Bernadette általános főnöknő és Klára nővér, a „Consti” lelkipálybírója szervezték és vezették.

A zarándok középiskolások meglátogatták az olasz főváros legnevezetesebb helyeit: jártak a négy patriarchális bazilikában, részt vettek a Szent Péter téren a vasárnapi Úrangyala imádságon, láthatták a Santa Croce-templom szent relikviáit, a Pietro in Vincoli-templomot a Mózes szoborral, a Colosseumot, a Forum Romanumot, a Santa Maria in Aracoeli templomot (vagyis a capitoliumi Mária-templomot), a Pantheont, a Piazza Navonát. Az Angyalvár, valamint a Szent Péter-bazilika tetejéről megcsodálhatták a római panorámát, és látogatást tettek a Pápai Magyar Intézetben, illetve a Vatikáni Rádióban.

Takács Gyula plébános kapta a Rábagyarmat díszpolgára címet

Február 15-én vasárnap az idősek napja rendezvényen Háklár Gyula polgármester díszpolgári kitüntetésben részesítette Takács Gyula plébánost 35 éves szolgálatáért – közli a Szombathelyi Egyházmegye.

Takács Gyula plébános 1947-ben született Szentgotthárdon, és 1971-ben szentelték pappá Szombathelyen. A Pázmány Péter Katolikus Egyetemen szerzett licenciátust, majd Rómában folytatott teológiai tanulmányokat. 1980-tól Rábagyarmat plébánosa.

A polgármester ünnepi köszöntőjében kiemelte Takács Gyula közösségért vállalt szolgálatát: „A köztünk töltött 35 év alatt teljesen részévé vált életünknek. Legemlékezetesebb családi eseményeinknek állandó résztvevője (...) Mi csak a szemünk előtt zajló hétköznapijait és ünnepeit ismerjük. Tanúi vagyunk hihetetlen munkabírásiának, amellyel hat település hitéletét gondozza. Kevéssé ismerjük azonban a magas tudással felvértezett hittudóst, a hit állandó kutatóját és szakavatott, elkötelezett oktatóját. Kevéssé ismert előttünk, hogy doktorátusának megszerzése után hamarosan már egyetemi magántanári habilitációt szerzett a Pázmány Péter Katolikus Egyetemen. Az ország számos teológiai főiskoláján – Budapesten, Veszprémben, Győrben, Szegeden és Debrecenben – ismert és elismert, több nyelven publikáló professzor.”

A polgármester a közösség lelki szolgálata mellett megemlítette a plébános által kezdeményezett templom felújítási munkálatokat is, amellyel a település fejlesztéséhez is hozzájárult.

ÜNNEPEK

Gyümölcsoltó Boldogasszony

Március 25-én a megtestesülést, Jézus fogantatását ünnepeljük. 692-ben említik először, amikor a trullai zsinat helyesnek ítélte nagybőjtben történő ünneplését.

Az ünnep magyar elnevezése onnan ered, hogy a fák oltását nálunk ez idő tájt szokták végezni. Országszerte általános szokás volt, hogy ezen a napon kell oltani, szemezni a fákat, hiszen Szűz Mária is most fogadta méhébe Jézust.

Virágvasárnap

Virágvasárnap Jézus ünnepélyesen bevonult Jeruzsálembe. A lelkes tömegek pálmaágakkal, hozsannával köszöntötték. Mi is ezt tesszük templomainkban a pálmaágakat helyettesítő barkaágakkal. Úgy köszöntjük Őt, mint Dávid fiát", a próféták által megjövendölt Megváltót.

SZENTEK ÉLETE

Perpetua és Felicitas

Perpetua és Felicitas, e két fiatal vértanú asszony, kiket -- társaikhoz hasonlóan -- Krisztus szeretete töltött be, a halálig tartó testvéri összetartozás ragyogó példaképét tárja

elénk. Ez a magatartás valóság volt az első évszázadok fiatal Egyházában.

Perpetua, a Karthagó környékén élő fiatal patríciusfeleség Felicitasszal, a rabszolgánóvel együtt hitjelölt volt a keresztények közösségében, melyet általános megvetés övezett. Saturus hitoktató vállalta, hogy a keresztség fölvétele előtt a szükséges oktatásban részesíti őket és még néhány fiatal. Az ifjú csapat azonban rövid idő alatt áldozata lett Septimius Severus császár rendeletének, amely súlyos büntetés terhe alatt megtiltotta, hogy valaki zsidóvá vagy kereszténnyé legyen. A császár nyilvánvalóan kihalásra akarta kényszeríteni a keresztények népszerűtlen „szektáját”. Perpetuát és Felicitast hamarosan letartóztatták Saturnius, Secundulus és Revocatus hittanulókkal együtt.

Perpetua még szoptatta első gyermekét, Felicitas pedig közvetlenül szülés előtt állt. Saturus, mihelyt értesült a rá bízott hittanulók elfogatásáról, önként jelentkezett, hogy védeneci mellett állhasson.

Perpetua, miután leírta, apja hogyan kísérelte meg -- eredménytelenül -- rávenni Krisztusba vetett hitének megtagadására, tudósít a keresztségről, amelyet a foglyok a börtönben az első kínálkozó alkalommal megkaptak, és e szép szavakat fűzi hozzá: „Az Isten Lelke arra indított, hogy a keresztvíztől ne kérjek semmi mást, mint a test türelmét.” Nem szabadulást, hanem minden rájuk váró veszedelemben türelmet és állhatatosságot kért a fiatal megkeresztelt nő magának és társainak.

Rövid ideig tartó szelídebb bánásmód után a foglyokat egy sötét földalatti zárkában helyezték el. Hosszú, felőrlő fogság után egy napon „hirtelen a reggeli mellől hurcolták kihallgatásra őket” a város fórumára. Váratlanul ismét föltűnt Perpetua apja. Magával hozta Perpetua gyermekét is, és megpróbálta leráncigálni Perpetuát az emelvényről e szavakkal: „Szánd meg a fiadat!” Hilarius helytartó, aki a kihallgatást vezette, szintén így beszélt: „Légy tekintettel atyád ősz fejére! Kíméld kisfiadat! Áldozz a császár üdvére!” -- Perpetua azonban kurtán válaszolt: „Nem!” -- Amikor a helytartó látta Perpetua határozottságát, még föltette a szokásos kérdést: „Keresztény vagy?” „Igen -- válaszolta --, keresztény vagyok.” Rögtön el is hangzott az ítélet, mely „az állatok elé” küldte a hitvallókat. „Ekkor vidáman tértünk vissza börtönünkbe” -- írja Perpetua. Nemsokára „fölragyogott győzelmük napja”. Először vadállatok elé vetették, majd törrel leszúrták őket.

Flüei Szent Miklós

Klaus, amint Flüei Szent Miklóst nevezték, egy tehetősebb parasztcsalád első gyermeke volt. Már gyermekkorában megmutatkoztak annak jelei, hogy különleges módon kiválasztotta Isten; rendkívüli módon szerette a magányos imádságot és a böjtöt. 16 éves korában egy látomásban megjelent előtte a ranfti torony, és

ez vágyat ébresztett benne a remeteélet iránt, de amikor abban az időben az országban katonákat soroztak, Klaus bevonult a hadseregbe. Részt vett a Zürich elleni háborúban (1440--1444), majd a thurgauai hadjáratban (1460) is. Egy barátja megjegyezte róla: „Az ellenségben kevés kárt tett, inkább mindig félrevonult és imádkozott, és az ellenséget, amennyire csak tudta, kímélte.” A thurgauai hadjárat idején megakadályozta a Diessenhofen közelében lévő St. Katharinental domonkos apácakolostorának elpusztítását.

Valószínűleg a zürichi háború után kötött házasságot az Oberwilenből való Wyss Dorottyával. A remeteélet vágya háttérbe szorult, de lappangva tovább élt benne, és belső konfliktushoz vezetett, amely jó húsz évvel később azután felszínre került. Tíz gyermek jött a világra ebből a boldog házasságból.

Bár Klaus jó családapa volt, és mindenütt nagyra becsülték, mert különleges vezetői bölcsességgel és jó képességekkel rendelkezett, nem volt teljesen boldog; nyugtalanná vált. 1463 körül az élet feleségével, akit pedig szeretett, nyűg, gyermekserege pedig terhes lett számára. Pap barátjának és bizalmasának, Grundi Henriknek a tanácsára átmeneti nyugalmat és megbékélést talált, amennyiben idejének jelentős részét arra szentelte, hogy elmélyedjen Krisztus szenvedésében. Mindig megzavarták azonban olyan események, amelyek nem tudott segíteni, s ezek akadályt jelentettek lelki békéje számára, ezért

teljesen visszavonult a közéleti tevékenységtől. A remeteélet utáni vágya egyre erősebben tört fel benne. Végül beszélt róla Dorottyának, aki mélyen megilletődött, de először ellenszegült tervének. 1467 júniusában megszületett tizedik gyermekük, Miklós, akit papnak szántak. Ez év októberében Klaus elhagyta otthonát, de ehhez a lépéséhez kiharcolta felesége elengedhetetlen beleegyezését.

Toronylátomásában nyilvánvalóan remetesége helyeként jelent meg Ranft. Mivel azonban félt szomszédjai ellenkezésétől, elhatározta, hogy vándor zarándok lesz, és hátat fordított szülőföldjének. Alig jutott túl a svájci határon, egy természetfölötti sugallat arra készítette, hogy térjen vissza. De még nem győzte le azt a félelmét, hogy mit gondolnak majd a szomszédjai, ezért ahelyett, hogy Ranftba ment volna, amely olyan közel esett otthonához, a Melch-völgybe ment. Ott azonban már egy hét múlva felfedezték, és csakhamar jöttek a kíváncsi szomszédok is, hogy megbámulják. Klaus végül mégis legyőzte önmagát. Egyet-mást feláldozott már, amikor otthonát, szeretett feleségét, gyermekeit és családi vagyonát elhagyta.

Most elérkezett az ideje, hogy teljessé tegye ezt az áldozatot: önmagát kell feláldoznia, és nem szabad tovább zavartatnia magát amiatt, hogy mások mit gondolnak róla. Isten meghallgatta imádságát: „Uram és Istenem, végy el engem magamtól, és add, hogy a Tied lehessenek!” Semmi sem állt már útjában annak, hogy véglegesen Ranftba vonuljon.

Eddig négy napon böjtölt hetente; Ranftban, ahol életéből több mint 19 évet töltött, teljesen tartózkodott mindenféle tápláléktól. Az egyedüli, amit magához vett, az Eucharisztia volt.

Imádságos és vezeklő életmódja -- talán az engelbergi kolostor misztikus körének befolyása alatt állt, s így az utolsó késő középkori misztikusok egyikét kell benne látnunk -- egyáltalán nem tette Klaus testvért megközelíthetlenné. Minden rendű és rangú férfiak és nők mentek hozzá problémáikkal és kérdéseikkel; a szükségét szenvedőkkel barátságos és együttérző volt, de gőgös és fennhéjázó látogatóival szemben -- még ha prelátusokról volt is szó -- nagyon elutasító tudott lenni. Úgy látszik, hogy Dorottyával, aki időről időre meglátogatta, mélységes egyetértésre jutottak.

Tiszteletét 1649-ben hagyták jóvá. 1947. május 15-én szentté avatták. Svájc egyik patrónusa.

SZERZETESREND

Szent Erzsébetről Nevezett Betegápoló Nővérek

Erzsébetapácák

A közösség hivatása: betegápoló.

Az Európát behálózó független kolostorok története Aachenben kezdődött, amikor Apollonie Rademacher 1622-ben elvállalta a város ősi, 1336-ban alapított kórházának vezetését.

1626-ban két másik társával felöltötte a reguláris harmadrendi ferencesek ruháját, és az új kis betegápoló közösséget Árpád-házi Szent Erzsébet pártfogása alá helyezte. Ettől kezdve nevezték őket Szent Erzsébet betegápolóinak.

1627-ben ünnepélyes fogadalmat tettek. A közösséget segítették a ferencesek, és vezettek még három éven át. A következő években már nővérek indulhattak Dürenbe (1650), majd Luxemburgba (1671) és Grazba (1690). Az utóbbi alapítása Bécs (1709), ahonnan viszont 1785-ben Budára jöttek Erzsébetapácák. A XIX. században megszigorították a szegénység gyakorlását a nővérek, szerzetesi nevet vettek fel. 1905-től a ferencesek nagy családjához tartoznak. Az eredeti alapításhoz 9 kolostor és kb. 200 nővér tartozik.

Magyarországon először Pozsonyban, Esterházy Imre hercegprímás hívására telepedtek meg 1738-ban. Budára 1785-ben II. József küldött Bécsből 18 erzsébetapácát, hogy a polgárság számára is legyen egy a nőket ápoló kórház. Az első nővérek Anger Klára vezetésével hajóval november 6-án érkeztek Budára.

Batthyány József hercegprímás megbízottja fogadta őket. A már meglévő épületet kórházzá alakították, egy nagy kórteremmel kibővítették, kápolnát rendeztek be. A kórház mellett menházat nyitottak, a kórházban pedig ambuláns betegeket is fogadtak. 1822-ben már 40 férőhellyel rendelkezett a kórház. A XX. század elején már két nagy kórterem, 6 külön szoba, rendelő, műtő, laboratórium, boncterem állt a gyógyítás szolgálatában. A nővérek minden beteg nőt fölvettek, nemzetiségre és vallásra való tekintet nélkül. 1904-ben az ápoltak száma 562 volt. Ugyanebben az évben 557 ambuláns beteget fogadtak.

A magyar hivatások jelentkezésével a Fő utcai kolostor és kórház függetlenné vált Bécstől. A nővérek száma 1927-ben 62 volt. Az újpesti közkórházban is ők ápoltak. 1950-ben 69 nővérnek kellett elhagynia a kolostort. Tartományfőnöknő 1948. szeptember 19-től Turek Anna Mária Aloysia nővér volt, aki a krónika vezetésével és a külföldi kapcsolatok tartásával bízta meg Kovács Hilda Mária Ágota nővért. 1980. március 6-án Verőcén elhunyt M. Aloysia nővér. Ekkor M. Ágota nővér igyekezett tartani a kapcsolatot a nővérekkel, azokkal is, akik szeretetotthonokban voltak. 1997. november 1-től Sümeg Erzsébet Mária Fortunata nővér lett a rend elöljárója. Minden törekvése az volt, hogy a nővérek újra közösségben éljenek. A „Marczibányi ház” visszaadása után eladta lakását és szinte elsőként költözött be a „rendházba”. Igen sokat dolgozott azon, hogy a beköltöző nővérek lakása rendben legyen. Minden nehézség ellenére igyekezett újrateremteti a szerzetesközösséget – ameddig egészsége engedte.

Az Erzsébetapácák közösségének egy másik ága, akik az Aacheni rendtartományhoz tartoznak, 1995-től a halmozottan sérült látássérült gyermekek ellátását, nevelését, oktatását végzi, otthont nyújt a családjától elhagyott sérült gyermekeknek. (Budapest, Mátyás király u. 29)

HÓNAP

Március

Március az év harmadik, 31 napos hónapja a Gergely-naptárban.

Március nevét Marsról, a háború római istenéről kapta. Az ókori Rómában szerencsét hozónak tartották, ha a háborút ez idő tájt indítják. A 18. századi nyelvújítók szerint a március: *olvanos*. Az Arvisurák szerint *Kikelet hava*. A népi kalendárium *böjt máshavának* (vagy másképpen *böjtmás havának*) nevezi.

LÉLEKŐLŐ BŰNÖK

(Szentmártoni Mihály SJ)

Bosszúvágy

Korunk másik egy nagy emberpusztító, lélekölő bűne a bosszúvágy. A bosszú túlmutat a közismert „szemet szemért, fogat fogért” elven. A bosszú a másik teljes megsemmisítésére irányul.

A mindennapi életben talán nem is a bosszúvágy az, ami elburjázott, hanem annak celofánba csavart változatai: rosszindulat másokkal szemben, káröröm mások baja miatt, közömbösség az emberek szenvedése iránt.

A bosszúvágy azért bűn, mert tagadja Isten jóságát. Istent a gonosz cinkosának tekinti, amiért nem bünteti azt, akit mi ellenségnek tartunk, aki minket megbántott, aki igazságtalanul járt el velünk szemben.

A bosszúvágy azért bűn, mert a másik embert gonosznak, igazságtalannak, rosszindulatúnak ítéljük meg. A bosszúvágy azért bűn, mert magunkat áldozatnak, megalázottnak, igazságtalanul elgázoltak tartjuk.

Bibliai példa

Bibliai példaként elolvashatjuk azt a jelenetet az evangéliumban, amikor Jakab és János apostolok Isten büntetését szerették volna látni a hitetlen samariaiak fölött, amiért nem fogadták be Jézust (Lk 9, 52-55).

ÁLLATTÖRTÉNET

A négy lábón járó hűség: BENI

Beni története úgy kezdődött, mint egy mese, vagy mint egy álom?

Élt Budapest XVI. kerület Villó utca 9. számú házban egy cukrászmester és a kutyája boldogan és nagy-nagy szeretetben. De az álom rémálommá vált, amikor a cukrász meghalt. A házat hajléktalanok szállták meg, akik megverték és elűdözték a kutyát, miután pedig kifosztották és felgyújtották a házat.

Úgy lett Beni hajléktalan és kóbor kutya egyidejűleg. Egy szokványos történetnek itt vége lenne, de Beni nem nyugodott bele, hogy elűdözzék és évekig visszajárt volt otthonához.

Beni a 10. számú ház kapualjában vert tanyát, ahonnan rálátott régi otthonára és leste, várta, hogy mikor jön már vissza szeretett gazdája.

Az évek teltek-múltak, de Beni kitartóan, hűségesen várt! Beni kedves, barátságos kutya volt, hűsége meghiúsította a környék lakóit, akik megszerették és enni-inni adtak neki, az állatorvos pedig ingyen gyógyította, ha beteg volt.

A kutyabefogók sokszor üldözték, de fiatal korában az esze és ügyessége, idős korában az emberek segítőkészsége miatt sosem tudták elfogni.

Tíz hosszú év telt el így, amikor a kerület lakói azzal a kéréssel fordultak az Önkormányzathoz, hogy ne üldözzék a kutyát. Az Önkormányzat Beni hűségét elismerve eleget tett a kérésnek és Kovács Péter polgármester ünnepség keretében menlevelet adott Beni részére, Dr. Nagy Attila állatorvos beoltotta a szükséges chipet és átadta az oltási könyvet.

Így lett Beni hivatalosan is az Önkormányzat kutyája.

Újabb két év telt el immár békében, amikor 2014. március 13-án Beni hűséges szíve megszűnt dobogni.

Beni ekkor találkozott ismét szeretett gazdájával és most a Mennysországból együtt figyelik, hogy mi gyakorló emberek valamit tanultunk-e Beni hűséges életéből.

Beni halála után Kiss Edit óvónő kezdeményezte, hogy ezt a 12 évnyi hűséget szoborba kellene öltetni. Négy hónappal később emelték a domborművet, melynek elkészültéhez sokan járultak hozzá, elsősorban R. Törley Mária szobrászművész, aki a szobrot ingyen elkészítette. Az emlékművet ott állították fel, ahol Beni élt és szeretett tartózkodni. A szoboravató ünnepség 2014. július 13-án volt, ahol beszédet mondott Kovács Péter polgármester is.

Beni szeretetével összekovácsolta a környék lakóit, mindannyiunknak példát mutatott hűségből és odaadásból.

